ВІТЧИЗНЯНИЙ ВИРОБНИК

ТУТ ГАРТУЄТЬСЯ «БРОНЯ»

Нині трудовому колективу ДП «Житомирський бронетанковий завод» доводиться працювати в посиленому режимі — у півтори зміни і навіть у вихідні дні. Така активізація виробничої діяльності на підприємстві зумовлена необхідністю якнайшвидшого постачання відремонтованої техніки підрозділам, які беруть участь у проведенні антитерористичної операції на Сході нашої країни. Крім того, заводчани модернізують наявну бронетанкову техніку, а також виготовляють перспективні зразки озброєння.

На теренах СНД є лише два такі заводи — в Україні та Республіці Білорусь. Нині житомирські ремонтники розширили номенклатуру виробництва, опанувавши складання бойового модуля «Парус» для БТР-4 «Буцифал». Тут також уже виготовили і понад сотню одиниць бойового модуля «Шквал», які готові до відправки замовникам.

Нещодавно Міноборони України і ДП «Житомирський бронетанковий завод» (що входить до ДК «Укроборонпром») підписали контракт, яким, зокрема, передбачається до кінця поточного року на потужностях підприємства капітально відремонтувати з проведенням модернізації понад сто одиниць бронетехніки — БМП-2, БМД, БРЕМ-2, а також кілька десятків агрегатів та поставити військовому відомству чимало різного бронетанкового майна.

СТОР. 6

Народна армія

ЄДИНА КРАЇНА!

ЦЕНТРАЛЬНИЙ ДРУКОВАНИЙ ОРГАН МІНІСТЕРСТВА ОБОРОНИ УКРАЇНИ

12 ЛИПНЯ 2014 РОКУ №29 (5262)

ХРОНІКА АТО

ВІЙСЬКО ВИЙШЛО НА ОПЕРАТИВНИЙ ПРОСТІР

Фото Вадима КОВАЛЬОВА

СТОР. 3

В ХОДІ ПРОВЕДЕНИХ СПЕЦОПЕРАЦІЙ ЗБРОЙНІ СИЛИ УКРАЇНИ ЗВІЛЬНИЛИ ВІД ТЕРОРИСТІВ ТА ВЗЯЛИ ПІД КОНТРОЛЬ РАЙОННИЙ ЦЕНТР СІВЕРСЬК НА ДОНБАСІ. НА БУДІВЛІ МІСЬКОЇ РАДИ МАЙОРИТЬ ДЕРЖАВНИЙ ПРАПОР УКРАЇНИ

ВІЙСЬКОВІ САПЕРИ ПРОДОВЖУЮТЬ РОЗМІНОВУВАТИ ОБ'ЄКТИ ІНФРАСТРУКТУРИ У ВИЗВОЛЕНИХ ВІД ТЕРОРИСТІВ НАСЕЛЕНИХ ПУНКТАХ. У ЦІЛОДОБОВОМУ РЕЖИМІ Й З РИЗИКОМ ДЛЯ ЖИТТЯ ВОНИ РОЗМІНОВУЮТЬ АВТОМОБІЛЬНІ ШЛЯХИ, БУДІВЛІ ТА ІНШІ ОБ'ЄКТИ ЖИТТЄЗАБЕЗПЕЧЕННЯ У МІСТАХ НА СХОДІ УКРАЇНИ

РОЗУМІЮЧИ СВОЄ БЕЗСИЛЛЯ У ВІДКРИТОМУ БОЮ З СИЛАМИ АТО, ТЕРОРИСТИ ПРОДОВЖУЮТЬ ВДАВАТИСЯ ДО ПРАКТИКИ ТАК ЗВАНОГО «ЖИВОГО ЩИТА». БОЙОВИКИ ПРИКРИВАЮТЬСЯ МИРНИМ НАСЕЛЕННЯМ ТА ОРГАНІЗОВУЮТЬ СВОЇ ПОЗИЦІЇ У ГУСТОНАСЕЛЕНИХ РАЙОНАХ

Народна армія
12 липня 2014 року

АКЦЕНТИ ПРЕЗИДЕНТА

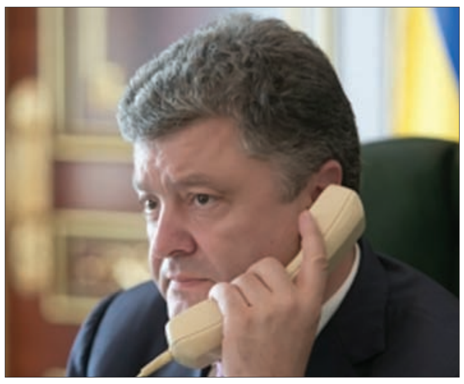
«ВІДРОДЖЕННЯ МИРНОГО ЖИТТЯ НА ДОНБАСІ Є ПРІОРИТЕТОМ ДЛЯ УКРАЇНИ»

Президент України Петро Порошенко провів телефонну розмову з Федеральним канцлером Німеччини. Він поінформував Ангелу Меркель про поточну ситуацію на Донбасі та запевнив її у готовності до двостороннього припинення вогню, повідомляє прес-служба Президента України.

Глава держави наголосив, що має бути забезпечений режим моніторингу і верифікації двостороннього припинення вогню, контролю за кордоном для перешкоджання надходженню озброєння та бойовиків з російської сторони, а також негайно звільнені усі заручники та розпочаті безумовні політичні переговори.

У відповідь Ангела Меркель зауважила, що представники Спеціальної моніторингової Місії ОБСЄ не мають доступу на пункти пропуску на кордоні через дії бойовиків.

Президент України відзначив кричущі випадки порушень міжнародного права, зокрема викрадення бойовиками в Луганській області пілота Збройних сил України Надії Савченко і нелегальне перевезення її на утримання до в'язниці російського міста Воронеж. Також глава держави висловив обурення примусовим наданням російського громадянства українському режисеру Олегу Сенцову на території Криму і подальшим його утриманням у в'язниці в Москві.

У ході телефонної розмови Петра Порошенка із віце-президентом США Джозефом Байденом сторони обговорили міжнародні зусилля для втілення мирного плану на Донбасі та відновлення інфраструктури на територіях, які були очищені Збройними Силами України від терористів.

Петро Порошенко відзначив, що сьогодні українська влада приділяє значну увагу відновленню належних умов життя у визволених містах, зокрема щодо забезпечення водо- та електропостачання, теле- та радіомовлення, що були зруйновані або значно пошкоджені бойовиками. Глава держави зазначив, що відродження мирного життя на Донбасі є пріоритетом для України, з огляду на те, що довелося пережити мешканцям Сходу під час терористичної навали на українські населені пункти.

У відповідь Джозеф Байден висловив захоплення витримкою і діями України та запевнив у подальшій підтримці з боку США. Зокрема, він заявив, що Сполучені Штати готові розглянути можливість фінансування проектів з відновлення інфраструктури на Донбасі за прикладом ініціативи Німеччини для мешканців Слов'янська та Краматорська.

Також Джозеф Байден повідомив, що Сполучені Штати готові докласти зусиль для розширення підтримки України міжнародними фінансовими інституціями.

ЗАВДАННЯ УРЯДУ

«ПЛАН МАРШАЛА» ДЛЯ ВІДНОВЛЕННЯ КРАЇНИ

Прем'єр-міністр України Арсеній Яценюк на засіданні Кабміну поінформував членів уряду, що Міжнародний банк розвитку і реконструкції прийняв рішення про виділення Україні 300 млн доларів США на програму соціальної підтримки. Насамперед — на пільги і компенсації, адресні субсидії для громадян України, пов'язані з підвищенням цін і тарифів.

— З цієї суми коштів 100 млн дол йде безпосередньо на програму підтримки і я просив би, щоб до осені, коли громадяни України додатково отримають платіжні доручення з іншими тарифами, ми чітко завершили підготовку до програми компенсації українцям зростання цін і тарифів, — зауважив глава уряду. — Це найбільш амбітна програма компенсації малозабезпеченим верствам громадян України, під яку підпадає 30% населення. І тому наша програма з Міжнародним банком реконструкції і розвитку повинна нам допомогти втримати соціальну стабільність, — зазначив він.

За словами високопосадовця, під час зустрічей з представниками місії МВФ, яка працює нині в Києві, обговорюється отримання другого траншу загальною сумою 1,5 млрд доларів США для стабілізації економічної ситуації в Україні. За попередніми оцінками, Україна виконала ті критерії, які були прописані в нашій програмі з МВФ.

— Ми повинні завершити дискусію і це завершення повинно бути успішне для того, щоб отримати другий транш і далі продовжувати складні, але правильні економічні реформи в Україні, — наголосив Арсеній Яценюк.

Прем'єр-міністр нагадав, що у Брюсселі всі країни-члени ЄС, представники міжнародних фінансових організацій, США, Японія, Канада провели підготовче засідання, щоб восени провести велику донорську конференцію для України.

Уряд вийшов із пропозицією підготовки і реалізації для України плану відбудови, розрахованого на 2 роки.

— Це буде «план Маршала» для України, — зауважив глава уряду. — Ми розпочали роботу, щоб у вересні презентувати план відбудови українському народу в перші сесійні дні засідання Верховної Ради.

Стосовно плану відбудови, пов'язаної з антитерористичною операцією на території Сходу, під час конференції у Брюсселі було порушено питання і отримане схвальне сприйняття декількох додаткових пунктів, які безпосередньо стосуються Сходу.

Зокрема, можливе надання необхідних коштів і технічної допомоги на облаштування кордону з Росією. Що стосується інфраструктури, то загальна сума, яку, за даними міністерств, потрібно буде витратити на її відновлення в Донецьку і Луганську становить 8,1 млрд грн.

Також передбачається, що під час донорської конференції розглядатимуться питання страхування українського експорту та інвестицій в Україну. Це сприятиме тому, що інвестори не будуть боятися вкладати гроші в Україну, тому що їхні ризики будуть застраховані, і це буде реальним кроком до того, щоб на відкритий ринок Євросоюзу все ж таки вийшли вітчизняні товари.

Інф. «НА»

МЕДИЧНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ АТО

ЛІКУВАННЯ ПОРАНЕНИХ: ВЧАСНО І КВАЛІФІКОВАНО

Коли немає можливості швидко евакуювати пораненого із зони проведення антитерористичної операції та швидко доставити його до найближчого лікувального закладу, доводиться використовувати бойові гелікоптери. Про це під час прес-конференції в Кабінеті Міністрів України повідомив директор Військово-медичного департаменту Міністерства оборони України полковник медичної служби Віталій Андронатій.

За його словами, санітарний транспорт — єдина проблема, яка гостро стоїть у військово-медичній службі Збройних Сил України.

— Нам не вистачає спеціального транспорту, аби вивозити поранених з поля бою та доправляти їх на подальше лікування. Для розв'язання цієї проблеми ми «перекинули» на Схід санітарні автомобілі із Західного регіону. Але, на жаль, укомплектованість ними поки що невисока, — зазначив він.

Важливим кроком до вирішення проблеми евакуації директор Військово-медичного департаменту назвав активізацію робіт із розробки санітарного броньованого транспорту.

— З першого серпня розпочнуться державні випробування медичної броньованої машини БТР-4С. Якщо її приймуть на озброєння, це дозволить під прикриттям броні вивозити поранених з поля бою, — наголосив полковник медичної служби Віталій Андронатій.

Загалом у Збройних Силах України існує чітка, дієва і надійна система медичного забезпечення військовослужбовців у зоні проведення АТО. Воно здійснюється штатними силами і засобами медичної служби, які знаходяться при військових підрозділах.

Директор Військово-медичного департаменту також повідомив, що спочатку пораненим надається перша медична допомога на полі бою, а вже кваліфікована — у військово-медичних установах або ж у цивільних лікарнях. Найближчими до місця проведення антитерористичної операції є Військово-медичний клінічний центр Північного регіону у Харкові та військовий госпіталь у Дніпропетровську, куди доставляють більшість поранених. Після чого відповідно до патології їх направляють у спеціалізовані цивільні лікувальні центри. «Найважчих» за допомогою реанімаційно-операційного літака Повітряних Сил ЗС України Ан-26 «Віта» доставляють до лікувальних установ Міністерства оборони України в Києві та Вінниці. До речі, характер отриманих військовослужбовцями поранень під час проведення АТО свідчить, що насамперед це пошкодження кінцівок, які є найменш захищеною частиною тіла.

З ПЕРШОГО СЕРПНЯ РОЗПОЧНУТЬСЯ ДЕРЖАВНІ ВИПРОБУВАННЯ МЕДИЧНОЇ БРОНЬОВАНОЇ МАШИНИ БТР-4С. ЯКЩО ЇЇ ПРИЙМУТЬ НА ОЗБРОЄННЯ, ЦЕ ДОЗВОЛИТЬ ПІД ПРИКРИТТЯМ БРОНІ ВИВОЗИТИ ПОРАНЕНИХ З ПОЛЯ БОЮ

— Майже щодня Головний військово-медичний клінічний центр «ГВКГ» залучає до консультацій кращих представників вітчизняної медицини, аби підвищити ефективність лікування поранених під час АТО військовослужбовців, — розповів полковник медичної служби Віталій Андронатій.

Він також додав, що за період проведення антитерористичної операції отримали поранення 488 військовослужбовців Збройних Сил України. Усім їм було надано невідкладну кваліфіковану медичну допомогу у військово-медичних установах Міністерства оборони України.

Окрім цього, значну допомогу в забезпеченні медикаментами лікувальних закладів військового відомства та медичних фахівців у підрозділах надають волонтерські організації. Вони також допомагають у постачанні всього необхідного пораненим військовослужбовцям.

— Волонтерська допомога дуже значна за обсягом. Ми вдячні всім громадянам, які допомагають військово-медичній службі в боротьбі за життя і здоров'я військовослужбовців Збройних Сил України, — зазначив він.

Полковник медичної служби Віталій Андронатій додав, що запас перев'язувальних, знеболювальних і кровозупинних засобів у медичних сумках фельдшерів та санінструкторів постійно поповнюється і оновлюється.

— Нині кваліфікований медик безпосередньо на полі бою здатний надати всю необхідну невідкладну допомогу пораненому військовослужбовцю, — наголосив директор Військово-медичного департаменту Міністерства оборони України полковник Віталій Андронатій.

Ігор ПАРУБСЬКИЙ, «Народна армія»

ОГОЛОШЕННЯ

Служба безпеки України, за адресою: 01601, м. Київ вул. Володимирська, 33, оголошує конкурс на заміщення вакантної посади заступника начальника режимно-секретного відділу.

До участі в конкурсі допускаються особи, які мають вищу освіту за освітньо-кваліфікаційним рівнем магістра, спеціаліста за напрямами підготовки забезпечення безпеки держави, військові науки, правознавство, гуманітарні науки; стаж роботи на державній службі — не менше п'яти років або стаж роботи за фахом і інших сферах управління чи органах місцевого самоврядування не менше семи років.

Додаткова інформація щодо основних функціональних обов'язків та умов оплати праці буде надана кадровим підрозділом: тел. 271-72-37.

Термін прийому документів — протягом 30 календарних днів з дня опублікування оголошення про проведення конкурсу.

***

Управління преси та інформації Міністерства оборони України (01021, м. Київ, вул. Грушевського, 30/1) оголошує конкурс на заміщення посади головного спеціаліста відділу інформаційно-аналітичного та взаємодії із засобами масової інформації — 1 посада (на період перебування основного працівника у соціальній відпустці по догляду за дитиною до досягнення нею трирічного віку, до 01.12.2015).

Кваліфікаційні вимоги:

— повна вища освіта відповідного професійного спрямування за освітньо-кваліфікаційним рівнем спеціаліста або магістра;

— стаж роботи не менше трьох років та досвід роботи на посадах державної служби або на посадах в органах управління (військового управління), діяльність на яких була пов'язана з аналізом друкованих засобів масової інформації та Інтернет-видань, підготовкою аналітичних матеріалів, адміністративно-організаційною роботою, веденням діловодства;

— володіння українською мовою;

— вміння працювати на комп'ютері.

Термін надання документів на конкурс — 30 календарних днів з дня опублікування оголошення.

За довідками звертатися за телефоном (044) 253-20-73; 253-03-19.

ХРОНІКА АТО

Активна фаза антитерористичної операції демонструє свою своєчасність та дієвість. Щодня надходять повідомлення про звільнення від терористів населених пунктів. За кілька днів територію, зайняту бойовиками, скорочено вдвічі й ця тенденція є незмінною. Але, відступаючи, вони залишають по собі не лише інфраструктурний хаос, а й нашпиговують дороги і будівлі мінами та вибухонебезпечними предметами.

Фото Олександра КЛИМЕНКА

ВІЙСЬКО ВИЙШЛО НА ОПЕРАТИВНИЙ ПРОСТІР

Тому в усіх звільнених населених пунктах на Сході держави одночасно з відновленням систем життєзабезпечення та доставкою гуманітарних вантажів місцевому населенню ведуться роботи з розмінування. Також відновлюється робота органів місцевого самоврядування та комунальних служб.

За минулі кілька діб військовослужбовцям Збройних Сил та Національної гвардії вдалося заблокувати частини сил бойовиків на рубежі Сіверськ — Лисичанськ. Підрозділи АТО створили нову мережу блокпостів та максимально обмежили маневри бойовиків, чим змусили їх зменшити опір та тікати з Сіверська Артемівського району Донецької області. Активна фаза АТО в цьому районі триває. Спішно відступаючи, бойовики кидають озброєння, техніку, дехто здається в полон. Про це під час брифінгу заявив речник Інформаційно-аналітичного центру РНБО Андрій Лисенко.

Утім ситуація на території Донецької та Луганської областей залишається напруженою. Терористи ведуть бойові дії з використанням важкого озброєння та бронетехніки. Найскладніша обстановка зберігається в Донецьку, Горлівці, Луганську, Антрациті, Краснодоні.

Бойовики мінують автомобільні та ґрунтові дороги, якими можуть пересуватися підрозділи сил АТО. Терористи й надалі обстрілюють житлові квартали, мирних мешканців, руйнують об’єкти інфраструктури та звинувачують у цьому українських військових. Це вчиняється для формування негативного ставлення до керівництва держави та її Збройних Сил, їхньої дискредитації на світовому рівні. Також вони вербують до свого ополчення місцеве населення та організовують підготовку й формування нових загонів бойовиків.

Протягом 9 липня незаконні збройні формування обстріляли десять блокпостів та позицій підрозділів Збройних Сил України. На закладеному терористами фугасі в районі населеного пункту Червона Зоря підірвався БТР-80. Під час проведення спеціальної операції в районі Сіверська українські військові в бою знищили 2 групи мінометної обслуги та зруйнували фортифікаційні споруди бойовиків.

Також 9 липня банди терористів вели активний вогонь по позиціях українських військових в аеропорту «Луганськ» з систем залпового вогню БМ-21 «Град», а також з танків. Особовий склад сил АТО дав гідну відсіч противнику. В повітря була піднята авіація. Внаслідок авіаудару українських військових терористи втратили 2 танки та 1 систему залпового вогню БМ-21 «Град» з екіпажами та бойовим розрахунком.

У ніч з 9 на 10 липня сепаратисти в районі населеного пункту Муратове обстріляли з кулемета «Урал», який потрапив у засідку. В ході бою 1 військовослужбовець загинув і 3 були поранені. З АГС-17 та стрілецької зброї терористи обстріляли один із блокпостів на Луганщині. У відповідь було відкрито вогонь з мінометів та стрілецької зброї. Зі сторони села Бірюкове був обстріляний і пункт пропуску «Довжанський». Поранено 7 військовослужбовців, з них 2 — у важкому стані. У бойових діях протягом доби 3 військовослужбовці Збройних Сил України загинули, 27 отримали поранення.

10 липня бойовики обстріляли блокпости сил АТО в Сєвєродонецьку. Здійснивши кілька пострілів по позиціях українських військовослужбовців, терористи повернули мінomeти в протилежний бік і відкрили вогонь по житлових районах міста. За оперативними даними, жертв серед мирного населення немає, але кілька будинків і споруд у місті пошкоджено. Також бойовики обстріляли з мінометів та стрілецької зброї аеропорт у Донецьку, який контролюють українські військові. Штурм успішно відбитий. Втрат з нашого боку немає.

Цього ж дня Міністр оборони України генерал-полковник Валерій Гелетей доповів Президенту України — Верховному Головнокомандувачу ЗС України Петру Порошенку, що в ході проведених спецоперацій Збройні Сили України звільнили від терористів та взяли під контроль районний центр Сіверськ на Донбасі. На будівлі міської ради майорить Державний прапор України. Також у взаємодії з Державною прикордонною службою ЗС України взято під контроль КПП «Червонопартизанськ». Тепер тривають заходи з відновлення його функціонування.

У районі териконів біля селища Ровеньки на Луганщині авіаційними ударами були знищені обладнані мінометні позиції терористів. Внаслідок вдалих дій авіації Повітряних Сил ЗС України знешкоджено щонайменше 4 міномети. Саме з них протягом двох останніх днів бойовики систематично обстрілювали передмістя Луганська та житлові квартали міста. Під час іншого авіаудару, який літаки завдали по позиціях терористів в районі перепускного пункту «Ізварине», було знищено до півсотні бойовиків.

Водночас військові сапери продовжують розміновувати об’єкти інфраструктури у визволених від терористів населених пунктах. У цілодобовому режимі й з ризиком для життя вони розміновують автомобільні шляхи, будівлі та інші об’єкти життєзабезпечення у містах на Сході України.

Для того, щоб мешканці звільнених міст якомога швидше повернулись до своїх домівок, бійці інженерних підрозділів прокладають маршрути для доставки гуманітарних вантажів, забезпечують роботу ремонтних бригад, які відновлюють зруйновані об’єкти інфраструктури.

Розуміючи своє безсилля у відкритому бою з силами АТО, терористи продовжують вдаватися до практики так званого «живого щита». Бойовики прикриваються мирним населенням та організовують свої позиції у густонаселених районах. Так, у місті Сніжне Донецької області в районі магазину та будівлі Управління Пенсійного фонду України вони облаштували позицію для БТР, а також складські приміщення зі зброєю і «комендатуру». На території міського військкомату терористи влаштували базу, на якій знаходяться гармати та вантажівки. А на бані церкви розмістили добре замасковану вогневу точку. Також сепаратисти займають будівлі шкіл, дитячих садків, навчальних закладів та інші об’єкти інфраструктури.

Підготував Роман ВУС,
«Народна армія»

АРМІЯ І СУСПІЛЬСТВО

ВІДНОВЛЕНО ЩЕ ОДНУ ДОРОГУ ЖИТТЯ

Інженерні підрозділи Збройних Сил України продовжують відновлювати інфраструктуру територій у зоні антитерористичної операції, знищену терористами під час втечі. Зокрема, цими днями військовослужбовці 11-го понтонно-мостового батальйону Головного управління оперативного забезпечення (ГУОЗ), де командиром підполковник Олександр Паровий, навели залізний міст через річку Казенний Торець. Так було відновлено автомобільний рух на напрямку Харків-Ростов.

— Міст, який підірвали бойовики, з’єднував населені пункти Селезнівка і Семенівка, що неподалік міста Слов’янськ. Він мав стратегічне значення і для військових — для оперативної передислокації військ, і для мирного населення, яке тепер має змогу отримувати гуманітарну допомогу та пересуватися регіоном, — розповів начальник відділу мінної безпеки Центру управління інженерними військами ГУОЗ Збройних Сил України полковник Максим Комісаров.

Відновити пошкоджений міст за короткий термін було складно, тому військові вирішили поставити поруч з ним важкий механізований міст з комплекту ТММ — ЗМ1. Цю справу доручили фахівцям 11-го понтонно-мостового батальйону Головного управління оперативного забезпечення на чолі з командиром інженерної роти капітаном Іллею Бортником.

— Виїхавши з місця тимчасової дислокації о п’ятій ранку та здійснивши 250-кілометровий марш на чотирьох автомобілях КрАЗ-260, розрахунки приступили до виконання завдання. Військовослужбовці інженерної роти швидко навели міст через водну перешкоду. Вже по обіді по ньому пройшла військова техніка, — розповів командир роти капітан Ілля Бортник. — Хотів би відзначити дії своїх підлеглих, зокрема командира машини старшого сержанта Віктора Козакова, механіка-водія молодшого сержанта Романа Пасєку та водія-кранівника солдата Сергія Плєшкова.

Слід зауважити, що перед тим, як понтонери почали наводити міст, на під’їздах до нього попрацювали сапери. Вони вилучили 24 вибухонебезпечні предмети.

— Це вже другий міст, який навели фахівці понтонно-мостових частин наших військ у своїй зоні відповідальності. Перед цим понтонери склали 72-метровий міст через річку Сіверський Донець неподалік населеного пункту Крива Лука, — повідомив полковник Максим Комісаров.

Військові інженери і надалі планують відновлювати транспортне сполучення в регіоні, що постраждав від дій бойовиків. Як завжди у пріоритеті будуть автошляхи та мости, які традиційно називають дорогами життя.

Віталій СТЕЧИШИН,
«Народна армія»

Народна АРМІЯ
12 липня 2014 року

● ВИСОКІ ТЕХНОЛОГІЇ

Під час перегляду сучасного бойовика чи детектива нас завжди вражає рівень технічної оснащеності головних героїв сюжету. Надто ж, коли йдеться про щось шпигунське. І мало хто замислюється, що з побаченого вигадка, а що — реалії сьогодення. При цьому часто зітхаємо, мовляв, нам до такого далеко…

НАУКОВЦІ У ПОГОНАХ ПРОТИ ТЕРОРИЗМУ

Щоправда, це не завжди так. І в Україні є достатньо людей, які розуміють важливість впровадження високих технологій у різні сфери й переваги системного підходу на цій ниві та, головне, обізнані в цій темі. Наприклад, фахівці Житомирського військового інституту ім. С.П. Корольова Державного університету телекомунікацій, який очолює генерал-майор Юрій Даник, вже давно ведуть роботу в цьому напрямку. Відправною точкою для них став факт беззаперечної переваги меншої кількості військ генерала Томмі Френкса над утричі більшою армією Саддама Хусейна. При тому, що основна бойова потужність американців базувалася на далеко не нових вогневих засобах. Їхню якісну перевагу зумовило об'єднання в єдину бойову систему ситуативного розвідувально-ударного комплексу всіх наявних засобів розвідки, АСУ, зв'язку, вогневого ураження тощо. Відтоді майже кожного року житомиряни випробовували свої розробки під час підсумкових навчань з бойовою стрільбою та під час Євро-2012.

Нині фахівцям інституту випало вже не випробовувати, а застосовувати все, що мають, одночасно вдосконалюючи відповідно до ситуації. Йдеться про участь їхніх фахівців в антитерористичній операції, яка триває на Сході України. Самі вони називають це високотехнологічною підтримкою АТО. Й така назва дійсно недалека від суті.

Попри високий ступінь таємності, мені все ж вдалося відвідати один з постів житомирян. Щоправда, зовнішніх ознак наявності тут передових технологій помітно не було: звичайне приміщення з переносними комп'ютерами та персоналом. Насправді — комплекс оперативного управління силами та засобами.

— У нас тут розгорнуто пост моніторинга ЗМІ та соцмереж, окремо моніторимо Zello (інтернет-радіо), — розповів старший групи підполковник Віктор Любиченко. Мені різануло вухо модне слово «моніторити», але Віктор Петрович пояснив, що відповідника, який би характеризував процес, не існує:

— Йдеться не просто про перегляд величезного масиву статей та повідомлень, а про всебічний системний аналіз, узагальнення, прогнузування тощо. Зрозуміло, «вручну» з цим не впоратися. Тому над цим працюють спеціальні розроблені фахівцями інституту програми, які аналізують контент та виділяють те, що бодай трохи стосується заданої теми. Далі здійснюється кількарівневе фільтрування, і лише те, що стовідсотково відповідає параметрам запиту, надходить до оператора.

Крім того, не залишаються поза увагою й персональні сайти та інші провулки безкрайніх просторів Інтернету. А ще житомиряни мають доступ до інформації радіоелектронної розвідки та РЕБ. Все це збирається в одному місці, аналізується, переводиться у зручний для людського сприйняття формат.

Ведеться тут і геоінформаційна база, інформацію з якої можна представити в будь-якому вигляді залежно від роду рішення, яке належить ухвалити.

Натиснувши кілька клавіш, майор Дмитро Федорчук вивів на екран монітора топографічну карту на кшталт «гуглівської». В око впадала її «неширвжиткова» точність. Щось таке було у військових топографів, чим вони неабияк пишалися.

— Це — не звичайна карта, і тим паче — не топографічна, пояснив офіцер. Це — один із видів подачі інформації нашої бойової системи. Сюди в режимі реального чи майже реального часу надходять дані з безлічі розвідувальних та аналітичних систем. Майже всі вони — розробки нашого вишу. Тут і дані аерофотозйомки, і знімки з безпілотників, і навіть з супутників. Результати моніторингу різних джерел інформації, співставлення даних, — словом, все-все на одному екрані. Причому такий вигляд — один з багатьох можливих та найбільш затребуваних. Можна, скажімо, звідси отримати графіки активності окремих джерел та груп джерел інформації, об'єднаних за будь-якою визначеною ознакою.

На підтвердження своїх слів майор Дмитро Федорчук пробігся пальцями по клавіатурі, а за мить принтер видав графіки активності каналу Zello по днях а також розподіл його членів за національною та вимовною приналежністю.

— Те, що зробили житомиряни, — це супер! — не міг приховати захвату офіцер з управління спецоперацій майор Євген Третяк. — Скажу відверто, про щось таке ми мріємо вже багато років. Під час навчань чомусь ніяк не вдавалося ближче познайомитися з тим, що роблять курсанти та офіцери інституту на командних пунктах. Гадав, що нічого надважливого. Аж тут таке!!! Взяти хоча б оцю карту, на якій є все. Принаймні я не можу вигадати такого запиту за своєю спеціальністю, який би не задовольнила розроблена в Житомирі система.

Знаючи про обережність військового керівництва у використанні різних «ноу-хау», цікавлюся ставленням офіцерів штабу АТО до житомирського доробку. Виявляється, результати, отримані в цьому приміщенні, відразу потрапляють безпосередньо до командування всією операцією. Більше того, як запевнили офіцери, при плануванні та керуванні операцією та навіть окремими вогневими сутичками штаб спирається саме на дані з цього приміщення.

Переглядаючи повідомлення останніх днів про перебіг антитерористичної операції, мимоволі співставляю час, коли фахівці Житомирського військового інституту ім. С.П. Корольова Державного університету телекомунікацій розпочали розгортати свою унікальну систему з першими успіхами. Висновок напрошується сам собою: система діє успішно.

Роман БАКУМЕНКО, «Народна армія»

● У ЗОНІ АТО

САПЕРИ ПЕРЕДНЬОГО КРАЮ

Ще зовсім недавно Інтернет просто «вибухнув» від повідомлення про звільнення Збройними Силами міста Слов'янськ і його околиць. А фотографія з вояками, які встановили Державний прапор України над мерією міста, — миттю розлетілася по всіх інформаційних агенціях. Слід зауважити, що відразу за ними увійшла до цієї будівлі група саперів 143-го Центру розмінування.

— Що стосується мерії Слов'янська, або «білої будівлі», як ми її називаємо між собою, то там довелось добряче попрацювати. У приміщенні було встановлено декілька вибухових зарядів, причому різними методами. Зокрема, у підвалі стояла розтяжка, яка мала спрацювати на відкривання вхідних дверей. Сам заряд знаходився у вогнегаснику, який був напханий болтами, цвяхами, а на додачу — пострілом від гранатомета. Довелось тут зіткнутися і з саморобним вибуховим пристроєм, поставленим у невилучаємий стан: 8 штук 30-мм боєприпасів були покладені в ящик таким чином, що при зрушенні його з місця, пролунав би вибух. Отже, цей пристрій розбивали гідроударом. Був тут і «сюрприз», підведений до вимикача світла, — розповів заступник начальника відділу розмінування 143-го Центру майор Валентин Мельничук.

За словами Валентина Олександровича, таке мінування було невипадковим. У підвалі будівлі мерії тоді виявили схованку, з якої вилучили цілий арсенал різноманітної зброї. Зокрема понад 30 протитанкових керованих ракет та більше 20 ящиків ПЗРК «Ігла», боєприпаси до стрілецької зброї тощо. Цей арсенал вивозили двома КАМАЗами!

Мінують терористи не тільки державні будівлі та установи, а й автомобільні шляхи, мости, дороги, якими пересуваються і мирні мешканці. Тому першими, хто вступає у містечка і села, прокладає «дороги життя» для машин з продуктами, убезпечує як військових, так і мирне населення від фугасів, мін, різноманітних саморобних вибухових предметів, є саме сапери.

В одному з польових таборів неподалік Слов'янська працює декілька груп розмінування. Їхня робота пов'язана з постійним ризиком для життя. Та й працювати доводиться, незважаючи на втому.

— Деколи по три доби на виїзді, деколи на завдання виїжджаємо вночі. Складність роботи полягає в тому, що не знаєш, що і де встановлено. Тому треба бути дуже уважним і обережним, та й костюм сапера важить близько 16 кілограмів. У спеку в ньому працювати дуже важко. Крім того, регулярно обстрілюють терористи, — розповів командир групи розмінування старший лейтенант Валерій Ткачук.

Незамінними помічниками наших саперів є службові собаки Ларс і Джек. Саме вони грають першу скрипку під час пошуку вибухонебезпечних предметів у будівлях і приміщеннях.

Сапери кажуть, що мінування будівель у визволених містах — справа рук підготовлених спеціалістів. У деяких випадках зустрічалися навіть рухомі датчики цілі. Такі ми можемо бачити в кінофільмах — лазерні контролери перетину певної зони. Таке не в кожній армії є на озброєнні, а щоб навчитися всім цим користуватися, потрібно чимало часу.

— Мирні жителі дякують нам за роботу. За їхніми словами, на територію Донецької та Луганської областей протягом трьох останніх років через кордон завозилось дуже багато боєприпасів і зброї. Тож робота продовжується, — зауважив заступник начальника відділу розмінування 143-го Центру майор Валентин Мельничук. — Тільки у Слов'янську треба розмінувати близько 40 об'єктів, зокрема дитячі садочки та школи, фабрики і заводи, будівлі силових відомств та органів державної влади.

Віталій СТЕЧИШИН, Вадим МИСНИК, «Народна армія»

●ЛЮДИ НАШОГО ВІЙСЬКА

...І СТАВ ЖУРНАЛІСТ КУЛЕМЕТНИКОМ

Журналістську справу Олег С. був вимушений відкласти. «На деякий час», — як сам каже. А замість блокнота, диктофона та фотоапарата чоловікові довелося взяти до рук кулемет. Час обрав його, а він обрав важкий шлях солдата.

Мій співрозмовник не скаржиться на примхи долі. Він мужньо витримує фізичний біль. Намагаючись якось відволіктися та заспокоїтися, набирає номер мобільного телефону своїх близьких. Коли чує в слухавці рідний голос батька, матері, дружини або трирічного синочка, на душі легшає. Огляне госпітальну палату, турботливих лікарів і спіймає себе на думці, що зараз він — у безпеці. А потім мимоволі думками знову повертається на «гарячий Схід».

Поточний рік став переломним у житті Олега. Ще на початку березня він, психолог за освітою, займався улюбленою справою — журналістикою. Готував сюжети й репортажі для місцевого телебачення, писав матеріали для друкованих та Інтернет-видань. Жив журналістикою, якій присвятив останні роки своєї трудової діяльності. Але одного березневого дня 2014-го з Криму, де народився і виріс, де прожив близько тридцяти років, йому довелося виїхати. Бо не зміг погодитися громадянин України з «приєднанням» півострова до Росії. Це був його свідомий вибір, його рішення!

— Важко було дивитися, як оточують та штурмують штаб ВМС ЗС України, де свого часу я проходив строкову військову службу. Непросто та прикро було стати свідком того, як над моїм українським Кримом спускається Державний Прапор України. Я — українець і Батьківщина в мене одна, яку не обирають, — аргументував своє рішення військовослужбовець 79-ї аеромобільної бригади.

Так, сьогодні він є воїном-десантником. І це звучить гордо! Тривалий час засиджуватися без діла в Миколаєві на батьківщині свого батька, старшого мічмана запасу, Олег не став. Наприкінці березня він добровільно прийшов до військкомату та перекваліфікувався зі старшого матроса запасу на старшого солдата-навідника кулемета.

Він опанував нову військово-облікову спеціальність, пройшов етапи бойового злагодження в складі підрозділу, ніс службу на блокпостах Одещини та Херсонщини. А у двадцятих числах травня його 4-ту роту передислокували на Донбас, туди, де ведеться антитерористична операція, де тривають бойові дії.

За три тижні, проведені в шахтарському краї, з мирними жителями він зустрічався не часто. А от захищати блокпости та відкривати вогонь у відповідь десантникам доводилося постійно. Як і періодично змінювати місце дислокації та просуватися від однієї безпечної ділянки до іншої.

Одна така передислокація ледь не стала для Олега фатальною. Командування віддало наказ змінити позиції. Нічний рух у колоні на бойовій техніці пройшов відносно спокійно. Вранці десантники дісталися визначеного району неподалік українсько-російського кордону, який і треба було охороняти від проникнення бойовиків та зброї.

Шквальний прицільний вогонь заскочив наших крилатих піхотинців зненацька. Противник бив з боку кургану Савур-могила — з висоти понад 270 метрів над рівнем моря. Близько трьох годин тривав важкий бій, котрий воїни 79-ї аеромобільної бригади вели, потрапивши в засідку.

По них стріляли з трьох напрямків: з самої висоти, з розташованої поряд вибільненої споруди та лісосмуги. А десантники давали відсіч. Не стали й не могли стати мішенями для тих, хто зі зброєю в руках намагається диктувати свої умови мирним мешканцям Донбасу.

— На обладнання вогневих позицій у нас, звісно, часу не було. Нашим щитом стали БТРи. Тоді з хлопців ніхто не злякався, не піддався паніці. Там, на тій небезпечній ділянці, ми стояли один за одного, ми стояли за Україну! — згадує Олег.

Відповісти противнику черговою кулеметною чергою він не зміг через півгодини після початку бою: ворожа куля влучила у ногу та важко поранила Олега. Під зливою куль командир роти та санінструктор дісталися до свого товариша та допомогли зупинити кровотечу. А тим часом десантники продовжували вести кругову оборону, відстрілюючись за себе та за поранених товаришів.

Прориваючись крізь безперервний сектор обстрілу, двічі на полі бою здійснювали посадку наші гелікоптери. Одним з бортів було доставлено до польового госпіталю й Олега С.

Понад 20 десантників тоді отримали поранення біля Савур-могили.

— Тільки сержанта Сергія Татарінова врятувати не вдалося. Його до госпіталю не довезли — поранення виявилося смертельним, — із сумом розповів Олег С.

Попереду в десантника ще тривале відновлення. Але він уже думає про те, аби й надалі бути корисним своїй Батьківщині.

— Стопу вже відчуваю, дякую військовим лікарям, які в польових і стаціонарних умовах у прямому сенсі допомагають мені швидше зіп'ятися на ноги. Дякую начальнику клініки травматології Військово-медичного клінічного центру Південного регіону полковнику медичної служби Іллі Гайдаржи, який провів складну хірургічну операцію та встановив апарат Ілізарова. Якщо ж за станом здоров'я я не зможу повернутися до строю своєї аеромобільної бригади, то, можливо, буду корисним армії та країні як журналіст, — сподівається воїн-десантник.

У будь-якому разі він свою значущість вже довів, проливши кров за Україну. Життя та вчинки таких хлопців мають особливу ціну!

На знімку: старший солдат 79-ї аеромобільної бригади Олег С.

В'ячеслав ДІОРДІЄВ,
Одеса.
Фото Ярослава ЧЕПУРНОГО

●«ЗА ЗРАЗКОВУ СЛУЖБУ»

ЗВИТЯГА ЗАВЖДИ У ПОШАНІ

Серед військовиків, які беруть участь в антитерористичній операції з перших її днів, солдат Володимир Дзюбін. Воно й не дивно, адже він служить в одній з аеромобільних бригад. Несе службу на блокпостах, супроводжує колони з вантажами. Неодноразово потрапляв під вогонь терористів, відбивав напади, рятував товаришів і заглядав в очі смерті...

— Чомусь особливо запам'ятався один виїзд на обстріляний терористами блокпост, — пригадав Володимир. — Вночі його «накрили» з мінометів. Стріляли професійно — не дилетанти у військовій справі. Було чимало поранених серед наших бійців. Ніколи не забуду поглядів товаришів, у яких осколки мін засіли глибоко у тілі і спричиняли нестерпний біль. Тоді я вирішив, що обов'язково відповім терористам за кожного пораненого чи загиблого товариша...

Тому, коли потрібні були добровольці для виконання небезпечного завдання, він одним із перших робив крок уперед.

За виявлені під час бойових дій професійність та мужність хлопець нещодавно отримав з рук Міністра оборони України медаль «За зразкову службу».

— Ця нагорода — визнання не лише моїх заслуг, а й моїх товаришів по зброї, — сказав солдат, тримаючи у пропахлих порохом долонях відзнаку.

Вадим КОВАЛЬОВ,
«Народна армія»

●СИЛЬНІ ДУХОМ

Є МРІЯ — СКОРІШЕ ОДУЖАТИ ТА СТРИБНУТИ З ПАРАШУТОМ

Збираючись до війська, Максим сподівався, що служитиме в десантних військах і здійснить свою давню мрію — стрибне з парашутом. Але доля розпорядилася інакше: він потрапив на базу зберігання артилерійських боєприпасів. Там юнак ніс вартову службу, виконував інші відповідальні завдання, але...

— Хотілось адреналіну, — усміхається молодий чоловік. — Не знав, що все попереду...

На початку березня його знову призвали до лав Збройних Сил України. На полігоні 95-ї окремої аеромобільної бригади Максим і десятки інших його земляків-житомирян протягом місяця проходили підготовку, згадуючи армійську науку, яку опановували кілька років тому під час строкової служби.

— Після закінчення курсу перепідготовки був сформований підрозділ, у складі якого я і потрапив під Слов'янськ — у зону бойових дій, — розповідає Максим Ящук.

На початку червня їхньому підрозділу наказали висунутись у заданий район. Провівши розвідку, десантники з'ясували, що лісова дорога, якою колоні належало пройти, завалена деревами. На її розчищення відправили спеціальний інженерний тягач. А для його охорони — близько 20 вояків на двох БТРах. Один бронетранспортер постійно знаходився неподалік тягача, а той, на якому перебував Максим, прикривав їх з найбільш небезпечного напрямку.

Коли дорогу майже розчистили, пролунали автоматні й кулеметні черги. Хоча позиція нападників була вигіднішою, водій-механік тягача під прикриттям охорони зумів вивести техніку з небезпечної ділянки. Коли тягач порівнявся з бронетранспортером, колона «рвонула» в напрямку базового табору. При цьому БТР, на броні якого знаходився Максим, йшов останнім, прикриваючи відхід колони. До місця розташування залишалося кілька кілометрів, як у бійця влучила куля. Що було далі — не пам'ятає...

Вже потім йому розповіли, що в медпункті йому надали першу медичну допомогу, а звідти доправили до військового госпіталю. Максима прооперували у Військово-медичному клінічному центрі Північного регіону і, зважаючи на тяжкість поранення, перевели до Головного військово-медичного клінічного центру «ГВКГ», що в Києві. Тут його знову оперували досвідчені лікарі-нейрохірурги.

Сьогодні, за їхніми словами, Максим поволі одужує, правда, скільки часу проведе у клініці нейрохірургії, ніхто прогнозувати не береться. Проте в Максима Ящука є мрія: якомога скоріше одужати і нарешті здійснити стрибок з парашутом.

Сергій ЗЯТЬЄВ,
«Народна армія»

Народна армія
12 липня 2014 року

● ВІТЧИЗНЯНИЙ ВИРОБНИК

Нині трудовому колективу ДП «Житомирський бронетанковий завод» доводиться працювати в посиленому режимі — у півтори зміни і навіть у вихідні дні. Така активізація виробничої діяльності на підприємстві зумовлена необхідністю якнайшвидшого постачання відремонтованої техніки підрозділам, які беруть участь у проведенні антитерористичної операції на Сході нашої країни.

Якісніший ремонт — триваліша експлуатація

ТУТ ГАРТУЄТЬСЯ «БРОНЯ»

Крім того, заводчани модернізують наявну бронетанкову техніку, а також виготовляють перспективні зразки озброєння.

— Аби вчасно виконати замовлення оборонного відомства з ремонту бронетанкової техніки, нам навіть довелося додатково набрати 100 працівників різних спеціальностей, довівши їхню загальну чисельність до 600 осіб, — зазначив директор підприємства Сергій Бутенко. — Принагідно зауважу, що за понад сімдесятилітню історію нашого заводу ще не траплялося жодної затримки державного, а надто — іноземного замовлення на відновлення, ремонт чи модернізацію бронетанкової техніки. Не допускати збоїв у роботі вдається завдяки чіткій організації виробництва та вдалому поєднанню досвіду ветеранів підприємства з енергією амбітної молоді, яка не бажає поступатися їм у наполегливості.

Зауважу, що основна спеціалізація підприємства — капітальний ремонт та модернізація бронетанкового озброєння і техніки, а також вузлів та агрегатів до неї. Тут налагоджено замкнутий цикл ремонту 18 типів машин, серед яких — БМП, БТР, БРДМ, БМД та БТРД різних модифікацій. Підприємство є по суті унікальним за своєю спеціалізацією та можливостями. На теренах СНД є лише два такі заводи — в Україні та Республіці Білорусь. Нині житомирські ремонтники розширили номенклатуру виробництва, опанувавши складання бойового модуля «Парус» для БТР-4 «Буцифал». Тут також уже виготовили і понад сотню одиниць бойового модуля «Шквал», які готові до відправки замовникам.

ПОТОЧНОГО РОКУ НА ПОТУЖНОСТЯХ ПІДПРИЄМСТВА ПЕРЕДБАЧАЄТЬСЯ КАПІТАЛЬНО ВІДРЕМОНТУВАТИ З ПРОВЕДЕННЯМ МОДЕРНІЗАЦІЇ ПОНАД СТО ОДИНИЦЬ БРОНЕТЕХНІКИ

Звісно, після припинення військово-технічної співпраці з Російською Федерацією, підприємству було важко адаптуватися до роботи в нових реаліях. Адже в північного сусіда закуповувалося чимало комплектуючих до військової техніки. Ця проблема вирішується частково шляхом придбання деяких запчастин у вітчизняних підприємств, частково завдяки запасам ремфонду, наявним на заводі, частково — опанувавши їхнє власне виробництво.

Треба сказати, що негативний вплив на зростання виробничого потенціалу підприємства чинила фактична відсутність протягом багатьох років замовлень від вітчизняного оборонного відомства. Але ситуація змінилася з початком антитерористичної операції — замовлень на ремонт бронетанкової техніки значно побільшало. За цей час на підприємстві вже відновлено понад 400 одиниць техніки, а також передано до Збройних Сил України запчастин на суму понад 1,5 млн грн.

Відновлена БМП-2 чекає на відправку до війська

— Крім того, фахівці підприємства у складі заводських ремонтних бригад виїжджають у військові частини, на полігони для відновлення військової техніки, — долучається до розмови головний інженер — заступник директора Василь Хмиз. — В основному доводиться відновлювати силові установки, ходові частини, деякі елементи озброєння броньованих машин різного типу.

Попри те, що Міністерство оборони України ще не розрахувалося з виїзними бригадами за надані послуги з ремонту, заводчани виробничих темпів не зменшують. Керівництво підприємства та його колектив із розумінням ставиться до ситуації. Вони добре усвідомлюють, що нині мусимо задіяти всі наявні можливості, впертися і відстояти цілісність України, її незалежність. Їхній внесок у нашу спільну перемогу — це вчасно та професійно відремонтована техніка. Хоча кошти заводу дуже потрібні, зокрема, на модернізацію виробництва, щоб бути конкурентними на ринку.

— Ми розуміємо, що нині Збройні Сили України як ніколи потребують технічної допомоги, а тому до виконання замовлення від оборонного відомства колектив ставиться з особливою відповідальністю. Усвідомлюють це і родини наших працівників, які нині часто затримуються на робочих місцях, — каже Сергій Бутенко.

Нещодавно Міноборони України і ДП «Житомирський бронетанковий завод» (що входить до ДК "Укроборонпром») підписали контракт, яким, зокрема, передбачається до кінця поточного року на потужностях підприємства капітально відремонтувати з проведенням модернізації понад сто одиниць бронетехніки — БМП-2, БМД, БРЕМ-2, а також кілька десятків агрегатів та поставити військовому відомству чимало різного бронетанкового майна.

Слюсар-електрик з ремонту електрообладнання Олександр Євтух, випробувач озброєння Володимир Степанюк та контрольний майстер Іван Ольховський мені розповіли, що дуже пишаються тим, що в такий спосіб мають змогу допомагати вітчизняному війську. Адже розуміють, що якісно відремонтовані на підприємстві бронемашини допоможуть підрозділам, задіяним в АТО, здобути перемогу та встановити довгоочікуваний мир у південно-східному регіоні нашої країни.

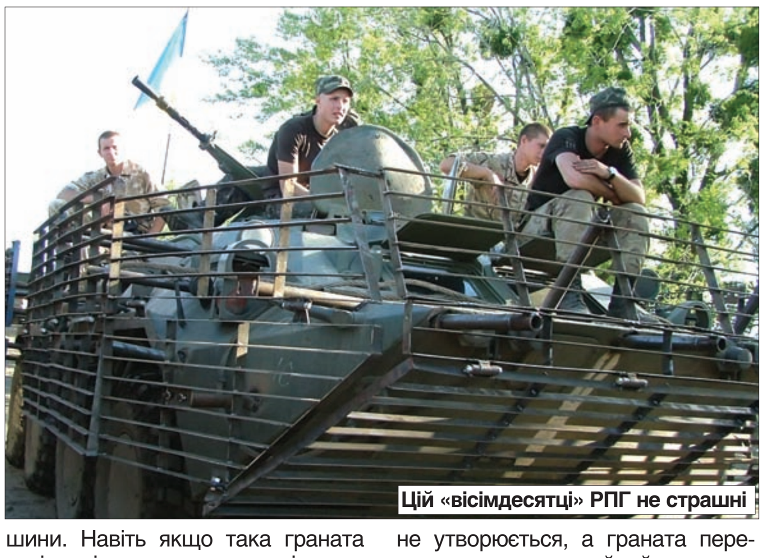
Попри велике поточне навантаження на житомирське підприємство, трудовий колектив також встигає працювати й на імідж країни за кордоном, вчасно виконуючи іноземні замовлення. Зокрема, за словами головного інженера — заступника директора Василя Хмиза, відповідно до умов контракту близько десятка БТР-3Е незабаром будуть відправлені до Таїланду.

Микола ФЕДОРКІВ, «Народна армія»

● ПРАКТИЧНЕ «НОУ-ХАУ»

700 КІЛОГРАМІВ УПЕВНЕНОСТІ

Кілька бронетранспортерів із запланованої першої серії у три десятки бойових машин вже отримали додатковий захист від кумулятивних гранат. Скориставшись досвідом застосування протикумулятивних решіток на БТР-4, військові Збройних Сил застосували ідею такого захисту на БТР-80. Суть додаткового захисту проста. Це — своєрідні грати, в яких застрягає кумулятивна граната, не дістаючи підривником до борту машини. Вага всієї додаткової конструкції — близько 700 кілограмів. Польові випробовування в майже ідеальних для нападника умовах показали 67% ефективності проти найнебезпечніших для бронетехніки пострілів з РПГ-7. Горизонтально розташовані на точно дотриманій відстані одна від одної смужки металу не дозволяють реактивній кумулятивній гранаті вдаритися носиком з підривником об борт машини. Навіть якщо така граната за інерцією, проскочить крізь жалюзі, її носова частина, яка має точно розраховану форму, все одно буде пошкоджена. Отже, кумулятивний струмінь при вибуху не утворюється, а граната перетвориться на звичайний не надто потужний фугас. Свого часу впродовж бою в носову частину одного з «Буцефалів» сім разів влучили з протитанкових гранатометів. Кілька снарядів пройшли крізь грати, але так і не пошкодили основну броню. Один навіть влучив у зону броньованого вікна, але теж безрезультатно. Такий захист використовують у багатьох країнах світу: Ізраїлі, США, Польщі.

Цій «вісімдесятці» РПГ не страшні

— Щоб організувати дообзброєння «вісімдесяток», довелося добряче попрацювати: знайти гроші, фахівців, матеріали, — розповідає заступник начальника АТО по роботі з громадськістю та органами влади полковник Валентин Федічев. — Гроші, 960 тисяч гривень, зібрали бізнесмени Харківщини. Заводчани, які робили такий же захист для БТР-4, оперативно розробили ескізний проект та окремі модулі конструкції. Далі разом із військовими змонтували конструкцію «на місці» вже у парку бойових машин.

— Деякі екрани, наприклад, у секторі повороту кулеметів, довелося підрізати. Скруглили й кут у зоні відкриття бортового люка. Словом, знайшли деякі нюанси, які врахуємо при обладнанні інших машин, — розповіли заводчани.

Форма протикумулятивного захисту у вигляді жалюзі була обрана невипадково. Організовані полковником Валентином Федічевим польові випробовування інших варіантів довели, що тільки такий варіант є найефективнішим. А випробовувалися і гумові фальшборти, як на танках, і грати з прокату, і екрани з сітки-рабиці, і навіть «відстріляли» по уподобаному через дешевизну захисту з «панцерних» ліжок та ящиків з піском і мішків із гравієм. Щоразу граната вибухала на рівні екрана, утворюючи кумулятивний струмінь, який таки пропалював не надто товсту броню бронетранспортера. Причому навіть тоді, коли на його шляху була перешкода, приміром, у вигляді ящика з піском. Такі результати змусили військовиків більш активно реалізовувати життєздатний варіант.

Роман БАКУМЕНКО, «Народна армія»

● Є ТАКА ЧАСТИНА

ПРИДАТНІСТЬ ПОРОХУ ПЕРЕВІРЯЮТЬ... НА «ВУЛКАНІ»

Щодень ми споживаємо певну кількість калорій, аби наш організм мав необхідну енергію для забезпечення життєдіяльності та активності протягом дня. Виявляється, що цей аспект актуальний і для пороху, яким заряджені набої. Адже його калорійність — одна з головних характеристик, що безпосередньо впливає на результати стрільби.

Взагалі «світ» порохів та вибухових речовин потребує своєчасного дослідження необхідних технічних показників та дотримання відповідних норм утримання.

Особовий склад Центральної артилерійської бази зберігання ракет та боєприпасів, що на Житомирщині, вже тривалий час виконує саме це складне та одночасно відповідальне завдання. Річ у тім, що її фахівцям доводиться визначати придатність порохів, вибухових речовин та твердого ракетного палива, які використовуються у війську під час виконання бойових стрільб або зберігаються на арсеналах і складах. І лише у разі позитивного висновку вони дають «добро» на подальше застосування.

Безпосередньо процес фізико-хімічних випробувань відбувається в сертифікованій лабораторії, аналогів якої в Україні немає. Скажімо, якщо виникає потреба у визначенні термінів подальшого використання набоїв, то експерти насамперед досліджують стан пороху. Для цього з кожної партії відбирається по декілька грамів цієї речовини і її піддають різним випробуванням: подрібнюють, пропускають через сито, нагрівають, висушують, а за допомогою біологічного мікроскопа здійснюють дефектоскопію порохових елементів.

Безумовно, серцем лабораторії по праву вважається вимірювально-обчислювальний комплекс «Вулкан». За його допомогою порох штучно зістарюють, визначаючи його хімічну стійкість, і з'ясовують, чи буде вибухова речовина придатна до використання через 3–7 років.

— Поточного року планується випробувати в лабораторіях відділень близько 600 партій різних зразків порохів та понад 650 патронів стрілецького озброєння. Після проведення відповідних досліджень фахівцями дається технічний висновок про їхній стан, можливість подальшого використання за призначенням та встановлюється термін зберігання. До речі, партії зразків порохів та патронів, які нині використовуються військовослужбовцями в зоні проведення АТО, були перевірені нашими спеціалістами. Всі вони технічно справні та придатні до бойового застосування, — констатує командир артилерійської бази підполковник Андрій Хабаров.

Фахівці артбази також здійснюють спостереження за функціонуванням всіх елементів нових зразків боєприпасів під час практичних стрільб. Якщо фіксувалися випадки відмови боєприпасів, то призначаються лабораторні випробування всієї партії задля встановлення причини цього.

Зауважу, що до кінця поточного року відбуватиметься подальше вдосконалення випробних потужностей артилерійської бази. Зокрема, передбачається введення в експлуатацію відділення артилерійських боєприпасів. Також буде відкрито відділення стендових випробувань, де проводитимуться механічні та кліматичні випробування складових частин боєприпасів та їхніх елементів.

Руслан ЛІННИК,
Житомир

● ЗМІЦНЕННЯ ОБОРОНОЗДАТНОСТІ

...ПЛЮС ПОНАД 900 ОДИНИЦЬ ТЕХНІКИ

Фото автора

Центр забезпечення автомобільною технікою та майном Озброєння Збройних Сил України є специфічною військовою частиною. Адже на території, площа якої становить понад дві сотні гектарів, зберігається більше 3,5 тисячі одиниць автомобільної спеціальної та броньованої техніки. Окрім того, тут також розташовані сховища автомобільного майна для потреб різних видів і родів військ, дислокованих у багатьох регіонах України. Останнім часом звідси щодня, практично в цілодобовому режимі, відбувається поставка техніки до підрозділів, які беруть участь у проведенні антитерористичної операції.

— Станом на сьогодні особовим складом центру відремонтовано і введено до строю майже 400 одиниць автомобільної і спеціальної техніки, — зазначає командир частини підполковник Олег Рожков. — Крім того, було знято зі зберігання та передано до військових частин, зокрема й до району АТО, понад 500 автомобілів та більше двох десятків одиниць броньованої техніки. Порівняно з аналогічним періодом минулого року обсяги видачі автомобільної і броньованої техніки у війська, а також її прийом на зберігання і ремонт зросли майже у десять разів.

Приємно, що проблемами військових колективів переймаються представники місцевих органів влади і самоврядування. Зокрема, до військової частини нещодавно завітали губернатор Хмельниччини Леонід Прус і міський голова Старокостянтинова Микола Мельничук. У результаті було досягнуто домовленостей щодо надання матеріальної допомоги військовим.

— Хмельниччина завжди допомагала своєму війську. Ми робитимемо це й надалі, — запевнив особовий склад частини губернатор регіону. — Найближчим часом центр отримає нову акумуляторну батарею для навантажувача, аби пришвидшити процес видачі й приймання автомобільного майна, яке тут зберігається. Також вже опрацьований механізм виділення коштів для його реалізації.

Андрій АГЄЄВ,
Старокостянтинів

● ВІДНОВЛЕННЯ ОВТ

ПОДВІЙНИЙ ЗАХИСТ БОЙОВИХ МАШИН

Вже протягом трьох місяців на базі 145-го ремонтно-відновного полку, що у Миколаєві, повертають до строю військову техніку, пошкоджену в зоні АТО. За цей час «друге життя» отримало десятки одиниць техніки. За словами заступника командира частини з озброєння підполковника Віталія Бахмата, найчастіше ремонтникам доводилося мати справу з ураженими оптичними приладами спостереження, а також з трансмісіями бойових машин.

— Броня більшості БТРів та БМП, яка надходила на ремонт із зони АТО, мала пробоїни від влучення пострілів з РПГ та великокаліберних кулеметів, — зазначає офіцер.

Фото автора

Своєю чергою начальник бронетанкової служби частини майор Андрій Гайдабас додав, що характер пошкоджень свідчить, що терористи насамперед намагаються поцілити саме в оптичні прилади бойових машин, аби «засліпити» їхні екіпажі.

Звісно, неприємно, коли екіпаж бойової машини, так би мовити, втрачає можливість орієнтуватися на місцевості. Але для особового складу значно страшніше, коли бронетехніка отримує пошкодження від пострілу з ручного протитанкового гранатомета.

— На жаль, нам доводилося ремонтувати такі машини. І відновлювати їх важко насамперед морально-психологічно. Адже, погодьтеся, складно працювати, усвідомлюючи, що на цьому місці зазнали смертельних поранень українські військові, — пояснює заступник командира полку з виховної роботи підполковник Ігор Нізамутдінов.

Але найбільше враження на ремонтників справила знахідка, яку вони виявили в одній із підбитих бронемашин. На повністю вигорілому місці механіка-водія єдиним неушкодженим предметом залишився… молитовник. Обпалений по краях, але в цілому неушкоджений Новий завіт став наче нагадуванням усім живим про суд Божий за скоєні на землі погані вчинки. Саме після відновлення цього БТРа в полку з'явилася традиція освячувати всі бойові машини, які повертаються після ремонту до зони АТО.

Утім відремонтовану техніку, яка відправляється в район бойових дій, намагаються захистити не тільки Божою молитвою, а й за до помогою останніх провідних інженерних розробок. Зокрема, на бронетранспортери встановлюватимуть спеціальний протигранатометний захист, аби він захищав їхні екіпажі від ураження.

Ярослав ЧЕПУРНИЙ,
Миколаїв

● ТЕХНІЧНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ВІЙСЬКА

БРОНЬОВАНА МІЦЬ КАМАЗІВ

Працівники Миколаївського тепловозоремонтного заводу здійснюють ремонт і переобладнання техніки, яка найближчим часом буде передана підрозділам, задіяним у антитерористичній операції на Сході нашої країни.

За словами директора підприємства В'ячеслава Симченка, нині заводчани ремонтують два КАМАЗи. Зокрема, обшивають корпус цих машин броньованими листами. Це має убезпечити пересування вояків у зоні бойових дій.

До речі, раніше миколаївські ремонтники власним коштом вже повернули у стрій чотири БТРи, які нещодавно передали для потреб Збройних Сил України.

Сергій ДАНИЛЕНКО,
Одеса

●ВІЙНА КОХАННЯ НЕ ЗДОЛАЄ

Олена та Олександр ПОНОМАРЬОВИ

Олена та Руслан ЯРИШІ

ВІДНИНІ ВИ — ПОДРУЖЖЯ!

Дехто каже, що сьогодні настали цинічні часи, коли суспільство сповідує хибні цінності, а юнаки та дівчата позбавлені тих якостей, які були в їхніх дідусів і бабусь. Історія, яку ми вам розповімо, спростовує такі твердження, переконливо доводячи, що для багатьох українців слова «честь», «вірність», «кохання», «обов'язок» не пусті слова.

У Головному військово-медичному клінічному центрі Міністерства оборони України «Головний військовий клінічний госпіталь» у Києві відсвяткували два весілля. Тяжко поранені в зоні проведення АТО військовослужбовці Олександр Пономарьов та Руслан Яриш поєднали свої долі з коханими жінками. Тепер їх об'єднує не лише спільна служба в 79-й окремій аеромобільній бригаді високомобільних десантних військ, а й імена дружин. Обох обраниць звати Оленами.

«Почуваюся найщасливішою людиною у світі!»

Коли Руслан і Олена познайомились, то з перших хвилин зрозуміли, що створені одне для одного. Молоді люди жили спільно та вважали, що не штамп у паспорті тримає людей разом. Але, зустрічаючи Новий 2014 рік, загадали бажання: влітку одружитись.

— І воно так би й було, коли б не події на Донбасі, — говорить старший солдат контрактної служби Руслан Яриш. — Під час кримських подій нашу частину перекинули до Херсонської області. А у зв'язку із загостренням ситуації на сході передислокували на Донеччину.

Проводжаючи Руслана до війська, його батько Анатолій Володимирович, який пройшов крізь горнило афганської війни, сказав: «Служи, синку, чесно, щоб я міг пишатися тобою!» І Руслан гідно виконав батьківський наказ.

Під час проведення чергової розвідки відділення Руслана потрапило під обстріл із засідки, яку бойовики влаштували в лісосмузі. Напад десантники швидко відбили, але в тому бою Руслан зазнав важкого поранення. Його відразу ж відправили до Військово-медичного клінічного центру Північного регіону. Після цього, зважаючи на серйозність ушкоджень, мужнього десантника літаком «Віта» перевезли до Києва. За словами лікарів, його поранення надто серйозне, щоб говорити про швидке одужання. Але вони вірять, що Руслан переможе. І перший крок до одужання вже зроблено. Руслан Яриш та його кохана Олена офіційно побралися.

— Не повірите, але я, попри важке поранення, почуваюся найщасливішою людиною у світі, — говорить Руслан. — Адже в цю важку хвилину поруч зі мною моя Олена!

Їх поєднала служба

Для Олександра і Олени армія стала невід'ємною частиною їхнього життя. Старший сержант продовжив чоловічу традицію його сім'ї: пішов служити. Став десантником. Олена теж обрала небо — і стала десантницею.

Познайомилися майбутні молодята 2010 року в навчальному загоні спеціальної підготовки, де Олександр служив інструктором з парашутно-десантної підготовки.

Їхні шляхи перетнулися на навчанні: досвідчений десантник вчив Олену стрибати з парашутом. І за деякий час вони зрозуміли, що не можуть жити не лише без армії і неба, а й одне без одного. Не дивно, що освідчилися в коханні Олександр і Олена також перед одним зі стрибків з парашутом.

Але одружитися до початку сумнозвісних подій в Україні закохані не встигли.

У перший день літа Сашко з товаришами — бійцями 79-ї окремої аеромобільної бригади — пішов у розвідку. Неподалік села Закітне вони потрапили в засідку. Почався запеклий бій, в якому Олександра важко поранили. Але він, вколовши знеболювальне, відстрілювався, поки не втратив свідомість. Ворожа куля пробила Олександру ребра, зачепила легеню та хребет.

Отямився Олександр у вертольоті, яким його доставили до Харкова. Згодом хлопця переправили до Києва.

Тяжкі поранення не змогли завадити щастю Олександра та Олени. Хоч і прикутий до ліжка, боєць взяв шлюб із коханою, засвідчивши цим свої почуття. У подружжя вже є перші плани: коли Олександр стане на ноги, вони обвінчаються. А наразі в десантника попереду довгий курс лікування та реабілітації. Тепер для нього час і кохання — найкращі ліки.

Гімн України замість весільного маршу

На прохання командування Головного військово-медичного клінічного центру та волонтерів, які опікуються учасниками антитерористичної операції, які перебувають тут на лікуванні, в госпіталь прийшли представники Печерського РАГСу.

Це були незвичайні весілля. Замість маршу Мендельсона — гімн України. Разом із вигуками «Гірко!» всі голосно кричали: «Слава Україні! — Героям слава!». В урочистій обстановці молодятам вручили свідоцтва про шлюб. Були обручки, «Шампанське», багато рідних, близьких і знайомих новоспечених родин Пономарьових та Яришів. Правда, обидва женихи не могли стояти поруч з нареченими, а знаходилися в ліжках, щасливо посміхаючись…

Молодим подружжям відкрили рахунки, на які всі охочі допомогти пораненим хлопцям можуть переказати кошти, необхідні для оплати лікування за кордоном. Багаторічний досвід лікування поранень такого типу мають кілька клінік у США, Ізраїлі та Німеччині.

Подружжя Пономарьових та Яришів дякують волонтерам з організацій «Крила Фенікса» та «Волонтерська сотня» за організацію свята. А також командуванню Головного військово-медичного клінічного центру МО України за допомогу.

Від усіх читачів «Народної армії» бажаємо хлопцям швидкого одужання, а молодятам — щасливого подружнього життя!

Марина ХЛІБКО, Сергій ЗЯТЬЄВ, «Народна армія». Фото Євгена ДОРОШЕНКА

●СПОРТ

ФЕЄРИЧНИЙ БУНДЕСТІМ ТА ПРАГМАТИЧНА АРГЕНТИНА

На чемпіонаті світу з футболу визначилися основні претенденти на футбольну корону. У фіналі зустрінуться збірні Німеччини та Аргентини, в матчі за бронзові нагороди зійдуться невдахи півфіналів — бразильці та голландці.

Збірна Німеччини феєрично оформила свій вихід до фіналу чемпіонату світу. Підопічні Йоахіма Льова просто знищили господарів турніру в півфінальній зустрічі. Бундестім, наче ураганом, змів захисні редути «пентакапіонів», забивши у ворота Жуліо Сезара 7 (!) м'ячів. Бразильці ж спромоглися лише на один гол у відповідь. Важко пояснити, що сталося з обороною бразильців, яка за п'ять хвилин пропустила у власні ворота чотири м'ячі. Тож на перерву команди пішли за рахунку 5–0 на користь німців. У другому таймі продовжилося декласування збірної Бразилії. Німці забили ще два м'ячі та змарнували, як мінімум три стовідсоткові моменти. Зі сльозами на обличчях футболістів та тисяч уболівальників на трибунах «Мінейрану» бразильці попрощалися з мрією про виграш Мундіалю на своїй території. Того дня збірна Бразилії перевершила свій найганебніший антирекорд — 0:6 від Уругваю 1920 року. Ну, а німці трохи не дотягнули до свого рекорду результативності — 8:0 у грі з Саудівською Аравією на ЧС-2002. Бундестім сповнений рішучості привезти до Німеччини Кубок світу, а максимум для бразильців — бронзові нагороди у цій першості.

В іншому півфіналі з'ясовували стосунки Аргентина та Нідерланди. На тлі гольової зливи, яку влаштували німці напередодні, цей матч виявився не таким видовищним. Команди зіграли у прагматичний футбол, де головним завданням було не пропустити м'яч у власні ворота. Тому й не дивно, що основний час, як і додатковий, завершилися нульовою нічиєю і долі путівки до фіналу вирішилися лише в серії післяматчевих пенальті. Героєм матчу став аргентинський голкіпер Ромеро, який відбив удари з пенальті від Влара та Снейдера. Аргентина свої ж спроби виконала бездоганно, здобувши путівку в фінал, на яку її вболівальники чекали довгі 24 роки. Там їм, як і 1990 року, доведеться суперничати зі збірною Німеччини. Зазначимо, що тоді, 8 липня далекого 1990-го у Римі, німці перемогли 1:0 завдяки голу Андреаса Бреме. Утім досі європейські збірні ще не перемагали у фіналах на полях Нового Світу. Тим цікавішим буде вирішальний поєдинок, який відбудеться 13 липня.

Андрій ЗАДУБІННИЙ, «Народна армія»

ЗАСНОВНИК – МІНІСТЕРСТВО ОБОРОНИ УКРАЇНИ
Реєстраційне свідоцтво КВ № 2026 від 25.06.1996 р.
Передплатний індекс – 68618

Газета надрукована у друкарні ТОВ «Мега–Поліграф» (м. Київ, вул. Марка Вовчка, 12/14).
Наклад 10780
Ціна вроздріб – договірна
Зам. № 36172

ТВО головного редактора Анатолій МАРКЕВИЧ
Відділ передплати: тел.: 0(44) 489 50 12
Черговий по номеру — Костянтин МАШОВЕЦЬ
Провідні літературні співробітники — Юлія ГОРБАНЬ, Оксана МАРЧУК

Адреса редакції: вул. Мельникова, 24, м. Київ, МСП, 04655
e-mail: n_army@army.kiev.ua
http://www.narodka.com.ua

Рр - Реклама редакції (подається безкоштовно)
Р - Реклама платна

Листування з читачами тільки на сторінках газети.
Відповідальність за достовірність інформації та реклами несуть автори та рекламодавці.
Редакція може не поділяти погляди автора.
При передруку матеріалів посилання на «Народну армію» обов'язкове.